

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/269/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110242721
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1110242721.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: G. E. K., K. Q. X., IČO: XX XX XX XX, Ú. V. Č. X, C., zast. advokátom: Mgr. Tomáš Kušnir s.r.o., IČO: 36 613 843, Údernická ul. č. 5, Bratislava, proti odporcovi: P. K. E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom v C., Z. V. Č. XX, zast. opatrovníčkou: A. Č., K. R. Okresného K. C. P., za účasti vedľajšieho účastníka: T. na X. X. K. D., IČO: XX XXX XXX, N. V. Č. XX, S., zast. advokátom: JUDr. Igor Šafranko, ul. Sov. Hrdinov č. 163/66, Svidník, o zaplatenie istiny 593,67 eur, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23. mája 2012, č. k. 5C 26/2011-86, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 37,07 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zastavil konanie, upravil Daňový úrad Bratislava, aby navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 28,87 eur po právoplatnosti rozhodnutia a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. 96 O.s.p. a vecne späťvzatím návrhu navrhovateľom, z dôvodu ktorého konanie vo veci samej zastavil. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi odôvodnil právne ust. § 11 ods. 3, 4, 6 a 11 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a vecne tým, že navrhovateľovi vrátil súdny poplatok zaplatený za návrh krátený o 6,63 eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník z dôvodu, že nakoľko navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, je povinný znášať náhradu trov konania a prvostupňový súd mal na rozhodnutie o náhrade trov aplikovať ust. § 146 ods. 2 O.s.p. a navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania v sume 141,98 eur za tri úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z., prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie zo dňa 06.04.2012 á 38,17 eur, odvolanie zo dňa 26.06.2012 á 19,09 eur a 3 x á 7,63 režijný paušál. Poukázal na skutočnosť, že Krajský súd Prešov vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rozhodol v konaniach vedených pod sp. zn. 2Co 16/2012, 18Co 16/2012, 9Co 37/2012, 7Co 31/2012, 19Co 13/2012, 1Co 367/2011, 17Co 87/2012, rozsudkom sp. zn. 3Co 26/2012, 16Co 33/2012, tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania priznal.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka uviedol, že navrhuje uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti. Poukázal na skutočnosť, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007

Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov z pozície vedľajšieho účastníka (§ 93 ods. 2 O.s.p.) s tým, že v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka nevidí žiadny význam, nakoľko samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch a preto spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľ ďalej uviedol, že v danom prípade nie je možné prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Navrhovateľ poukázal na to, že z aktívnej činnosti združenia je zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami o danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní a preto, ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta (splnomocnilo na zastupovanie v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje), musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov, nakoľko v opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, na čo poukázal aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co 26/2012. Navrhovateľ poukázal vo svojom vyjadrení ďalej na to, že účelom právneho zastúpenia je predovšetkým zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade je možné konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a neehospodárne, keďže združenie so samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania a skutočnosť, že združenie samo bez právneho zastúpenia vystupuje na strane navrhovateľa spolu s občanmi Slovenskej republiky vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, prípadne občanov Slovenskej republiky v týchto sporoch samo zastupuje, potvrdzuje, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom spore je neehospodárne a preto konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a jeho neehospodárnosti a na túto skutočnosť je povinný súd prihliadať a reflektovať použitím ustanovenia § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co 150/2012, sp. zn. 16Co 100/2012, sp. zn. 17Co 91/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co 36/2012, v ktorých bol vyslovený obdobný právny záver k otázke vedľajším účastníkom (T.Z. na X. X. K. D.) uplatňovaných trov konania. Navrhovateľ zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti je vecne správne.

Predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a nakoľko pôvodný navrhovateľ K. S. S., B.. K., P.: XX XXX XXX uzavrel s obchodnou spoločnosťou G. E. K., K..Q..X., IČO: XX XX XX XX dňa 22.06.2011 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá súvisí s predmetom tohto sporu, súd prvého stupňa uznesením zo dňa 8. decembra 2011, č. k. 5C 26/2011-43 pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že na miesto navrhovateľa pôvodne uplatňujúceho nárok v tomto konaní vstúpila do konania obchodná spoločnosť, na ktorú bola pohľadávka postúpená.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že pobyt odporkyne sa súdu prvého stupňa zistiť nepodarilo a preto jej bola podľa § 29 ods. 2 O.s.p. na konanie ustanovená opatrovníčka uznesením zo dňa 07.02.2012, č. k. 22C 55/2011-49, ktorej súd prvého stupňa doručil aj návrh na začatie konania, spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach účastníka konania a zároveň výzvu, aby sa k návrhu navrhovateľa vyjadrila. T. na X. X. K. D., N. V.. Č.. XX, S. (ďalej iba „Združenie“), zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, dňa 22.02.2012 súdu prvého stupňa oznámilo, že na strane odporcu vstupuje do konania ako vedľajší účastník a navrhovateľ svojim písomným podaním zo dňa 29.05.2012 zbral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a zároveň sa vyjadril k otázke náhrady trov konania.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (za ktorý sa podľa poznámka 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), je účinné od 15.10.2008 a bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č.

99/1963 Zb. Cieľom novej právnej úpravy podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu, ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 O.s.p. zastupovať účastníka na základe plnomocenstva, alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 93 ods. 4 výslovne stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z uvedeného je možné vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie vylúčený z voľby, akým spôsobom toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Paušálny vstup T. na X. X. K. D. do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli združení naplniť cieľ stanovený v § 2 ods. 1 Stanov T. na X. X. K. D.. Paušálny vstup tohto združení do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Z uvedeného vyplýva že odporca tohto konania nielen ako spotrebiteľ nepožiadala vedľajšieho účastníka na svoju ochranu v tomto spore, keď dokonca o tom, že v konaní na jeho strane vystupuje vedľajší účastník nemá vedomosť nielen odporca, ale ani súdom ustanovená opatrovníčka, ktorej uznesenie o pripustení vedľajšieho účastníka do konania, doručené nebolo. Je nutné zdôrazniť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, bez toho, aby sa vôbec s odporkyňou kontaktoval a zároveň splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníctva vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho do konania vstupuje.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

Zákonné ustanovenia § 96 ods. 1, 2 O.s.p. rešpektujú žalobcu ako dominus litis. Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon žalobcu voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Vo vzťahu k žalobcovi nie je súd oprávnený skúmať, aké dôvody ho viedli k takémuto dispozitívnemu úkonu, keďže v prípade späťvzatia návrhu je povinnosťou súdu skúmať iba to, či má žalovaný vážne dôvody nesúhlasíť so späťvzatím v dôsledku ktorého, v prípade zastavenia

konania, by mohol utrpieť nejakú ujmu, alebo byť ukrátený na svojich právach. Otázkou, či a ktorý účastník konania zavinil jeho zastavenie, otázku dôvodnosti podaného návrhu na začatie konania môže súd posudzovať čisto z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, nakoľko by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej a i po zastavení konania, by súd ďalej mal skúmať dôvodnosť nároku vo veci samej.

V prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia návrhu skúma súd iba to, či ku dňu podania návrhu bol tento podaný dôvodne, rozhodujúci je teda stav, ktorý je tu v deň podania návrhu, všeobecne je teda možné uviesť, že aplikácia ust. § 146 ods. 2 veta druhá prichádza do úvahy ako dôsledok správania odporcu po tom, čo bol podaný návrh na začatie konania a toto správanie odporcu bolo dôvodom späťvzatia návrhu. Súd nie je povinný skúmať dôvod späťvzatia návrhu a ak tento nie je zřejmý zo samotného späťvzatia alebo z verbálneho prejavu účastníka konania, o náhrade trov rozhodne podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Je síce pravdou, že z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil vždy ten účastník, ktorý zobral návrh na začatie konania späť, avšak bez ďalších súvislostí tento výklad by mohol mať za následok absurdné závery pre rozhodnutie o náhrade o trovách konania. Vnútorná pohnútka navrhovateľa vedúca k späťvzatiu žaloby nezabavuje procesnej zodpovednosti navrhovateľa na zastavení konania. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne dospel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p. (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa). O náhrade trov konania pri späťvzati žaloby (v sporovom konaní) súd preto vždy rozhoduje podľa ustanovenia §146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p.

Predpokladom aplikácie ust. § 146 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania je (okrem iného), dôvodne podaný návrh na začatie konania. V posudzovanej veci sa navrhovateľ návrhom zo dňa 15.03.2010 voči odporkyni domáhal zaplataenia istiny 779,83 eur s príslušenstvom, ako i náhrady trov konania. Navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť v celom rozsahu a navrhol konania zastaviť a preto procesne zastavenie konania zavinil.

V prípade, ak je zastavenie konania zavinené účastníkom, súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva.

V posudzovanej veci však odporkyni v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, keďže jej nebol doručený návrh na začatie konania, ani platobný rozkaz (t. j. o prebiehajúcim konaní, resp. jeho existencii nemá žiadnu vedomosť) a po späťvzati návrhu na začatie konania, bolo toto konanie zastavené.

Vzhľadom na to, že vedľajší účastník vystupoval na strane odporcu a k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia navrhovateľa, nakoľko tento vzal späť návrh na začatie konania, bol by navrhovateľ povinný uhradiť trovy konania odporcovi a pretože vedľajší účastník zdieľa osud účastníka na strane, ktorého vystupuje, mal by vedľajší účastník právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník bol zastúpený advokátom a uplatnil si trovy konania, ktoré pozostávali z odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004, vyjadrenie zo dňa 08.04.2012 a preto odvolací súd skúmal, či trovy konania vyčíslené a uplatňované vedľajším účastníkom v prvostupňovom konaní boli účelne vynaložené.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku. V tomto konaní nie je možné považovať trovy vynaložené vedľajším účastníkom, presnejšie vyčíslené vedľajším účastníkom za účelné, lebo tieto trovy neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom odporkyne, respektíve vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

V prejednávanej veci v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania nedošlo ani k vysloveniu procesného postoja odporcu, ale ani vedľajšieho účastníka k predmetu konania, ktorý dokonca v písomnom podaní zo dňa 20.04.2012 uviedol, že sa na vytyčené pojednávania nedostaví a navrhne pojednávať v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti jeho advokáta s tým, že v prípade, ak by na jeho výsluchu trval, navrhuje byť vypočutý prostredníctvom dožiadaného súdu v Prešove.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc je možné vyvodiť z článku 47 Ústavy Slovenskej republiky a v podstate znamená, že trovy právneho zastúpenia treba možno považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok a aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, i pre trovy právnej pomoci. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a to platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, a sú významné pre posúdenie veci samej.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa odôvodnenie obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z dikcie týchto citovaných zákonných ustanovení vyplýva možnosť odvolacieho súdu potvrdiť prvostupňové rozhodnutie aj v prípade, ak je vecne správne iba vo výroku, nie aj v dôvodoch. Rozhodnutie súdu prvého stupňa, napadnuté vo výroku o náhrade trov konania považuje odvolací súd za vecne správne, avšak s nesprávnym odkazom dôvodov rozhodnutia na ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., keďže správne mal súd prvého stupňa o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., nakoľko navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania a preto odporcovi vzniklo právo na ich náhradu. Odporcovi však, ako už odvolací súd uviedol vyššie, v konaní žiadne trovy nevznikli a trovy uplatnené vedľajším účastníkom neboli účelne vynaloženými trovami, nakoľko úkony, za ktoré si v konaní uplatnil právo na ich náhradu, neboli nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. vedľajší účastník neposkytol odporcovi žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi úspešnému v odvolacom v konaní priznal právo na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách na jeho právnom zastúpení za jeden úkon právnej služby á 22,91 eur (vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka), režijný paušál á 9,16 eur, 20% DPH, spolu v sume 37,07 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.